

GLOSAR

GLOSAR

Pentru ca cititorul să poată înțelege opțiunile traducătorilor (multe dintre ele sunt explicate și în note), prezentăm o listă cu termenii tehnici cei mai frecvenți.

- **abominabil** („tô^cēbā^h”) înseamnă: „lucru de evitat, faptă oribilă, viciu rușinos, idolatrie, idol”. S-a preferat această termen pentru nuanța respingătoare, în contextul ritual (*Gen* 43,32; *Lev* 18,22; 20,13; *Dt* 7,26; 14,13 etc.).

- **anatema** („ḥērem”): cuvântul desemnează ceea ce este consacrat în mod absolut lui Dumnezeu. Termenul face parte din vocabularul războiului sfânt (cf. *Ios* 6,7 și). Prin extensiune, se declară „anatema”, sau dedicat exterminării. Tot la fel, este „anatema” ceea ce interzice Dumnezeu (cf. *Dt* 7,26).

- **Deșertăciune** („hebel”). Termenul ebraic înseamnă „suflare, vapori, vanitate și nulitate”. Este și substantivul care îl desemnează pe fratele lui Cain, Abel (cf. *Gen* 4; *Ps* 62,10; *Qoh* 1 etc.).

- **Dual**: în limba ebraică, este o categorie (formă) a substantivelor care indică, în general, realitățile dublate : organele corpului care sunt perechi, unități temporale și spațiale.

- **Duhul lui Dumnezeu** („rû^{aḥ} ʾēlōhîm”) înseamnă sau „vânt”, sau „spirit”, și se referă la „energia vitală” sau „prezența divină” care pregătește creația Totuși, în mai tot *Vechiul Testament*, expresia nu are, propriu-zis, semnificația de persoană.

- **Făptură** („bāšār”). În ebraică, înseamnă, în mod direct: „carne”; apoi, prin extensiune, „trup, făptură, om”, voind să se nuanțeze aspectul perisabil al omului (*Gen* 2,21; 6,3; 7,16; 8,17 etc.).

- **Neorânduit și pustiu** („tōhû wābōhû”) – expresie greu de interpretat. Mulți exegeți cred că ar fi vorba despre un pământ deja format în substanță, dar pustiu și lipsit de plante, de animale și de oameni din cauza abisului acoperit de întuneric. Totuși, în *Biblie*, expresia pare să desemneze ceva fără ordine și fără consistență (*Gen* 1,2; *Ier* 4,23).

- **Sabaot** – termenul „šbāʾôt” (= oștirile) se poate referi la corpurile cerești (*Jud* 5,20; *Is* 40,26), la ființele îngerești (*Ios* 5,14 și), la armatele lui Israel sau la toate creaturile (*Gen* 2,1). Substantivul la plural are probabil o semnificație abstractă: „plinătatea”, „fără de număr”. De cele mai multe ori se referă la corpurile cerești sau la armatele terestre.

- **Sabat** („šābaṭ”). În mod normal, se referă la ziua de odihnă (*Gen* 2,3 etc.).

- **Stelă** („maṣṣēḇāḥ”). Stâlpii sau stelele erau răspândite în cultele din Orientul Antic (de ex. stelele de la Ghezer, Biblos sau Assur). Erau obiecte de cult care slujeau ca aducere aminte a unor evenimente importante (*Gen* 28,18; *Ex* 24,4). Mai târziu, legislația deuteronomistă va căuta să facă să dispară aceste pietre care favorizau practicile canaaneene (*Dt* 7,5; 12,3; 16,22).

- **Suflet** („neḫēš”). În ebraică, poate însemna: „sufare”, „sufare de viață, ființă, minte, persoană, ființă umană, voință, dorință” (*Gen* 1,20; 1,24; 9,5; 37,21; *Ex* 21,23; *Lev* 4,2; *Num* 31,35 etc.).

- **Yhwh**, tetragrama sacră care îl desemnează pe Dumnezeu lui Israel. Evreii nu pronunță această nume și îl înlocuiesc cu diferite expresii, ca: „ʾăḏônāy” („Domnul”), „šēm” („Numele”: *Lev* 24,11). În traducerea de față, s-a preferat varianta care respectă sensibilitatea ebraică. Deseori, tetragrama este însoțită și de termenul „ʾēlōhîm”, caz în care s-a tradus: „Domnul Dumnezeu”; când, pe de altă parte, se întâlnește expresia: „ʾăḏônāy yhwh”, s-a tradus: „Domnul Dumnezeu”.